

Sygn. akt II K 393/14

1 Ds 491/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: Agata Grzesiak

w obecności Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu: 03/12/2014r., 26/02/2015r.

sprawy:

E. G.

s. S. i W.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że

w dniu 29 maja 2014r w R. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i przy kolejnych pomiarach: 1,10 mg/l, 0,98 mg/l i 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził pojazd mechaniczny C. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym;

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. uznaje oskarżonego **E. G.** za winnego popełnienia zarzuconego mu przestępstwa z art. 178a §1 kk i za to na podstawie art. 178a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

2. na podstawie art. 42 §2 kk i art. 43 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat oraz zobowiązuje go do zwrotu posiadanego prawa jazdy do właściwego starostwa powiatowego;

3. na podstawie art. 627 § 1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sędzia:

Sygn. akt II K 393/14

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2014 r. st. sierż. M. P., pełniący służbę patrolową wraz z asp. J. P. otrzymali polecenie udania się na ul. (...) w R., gdzie wcześniej patrol prewencji zatrzymał do kontroli kierującego samochodem C. (...) o nr rej. (...) E. G.. Podczas przeprowadzania kontroli funkcjonariusze wyczuli woń alkoholu z ust oskarżonego, nadto jego

mowa była bełkotliwa. W związku z tym przeprowadzili badanie za pomocą urządzenia elektronicznego A. I.. Wynik badania wskazał, iż E. G. znajduje się w stanie nietrzeźwości, tj. 1,01 mg/l i 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W celu zweryfikowania otrzymanych wyników oskarżonego przewieziono do Komendy Powiatowej Policji w R. i poddano badaniu na urządzeniu Alkometr A2.0. Również wynik tego badania – 0,98 mg/l i 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wykazał, iż E. G. znajduje się w stanie nietrzeźwości. Mając powyższe na uwadze poinformowano oskarżonego o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego. Badanie przeprowadzono na dwóch różnych urządzeniach posiadających aktualne świadectwa wzorcowania i we właściwych odstępach czasu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- protokołu użycia urządzenia A. I. (k. 2)
- protokołu użycia urządzenia Alkometr A2.0 (k. 3)
- zeznań świadków: M. P. (k. 62 – 63), J. P. (k. 62 – 63) i R. B. (k. 62 – 63)

Oskarżony E. G. w trakcie postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony przyznał, iż faktycznie w dniu 29 maja 2014 r., ok. godz. 18.00 wypił 2 szklanki domowego wina. Dodał, iż po pewnym czasie zaczął się źle czuć, w związku z czym udał się do Szpitala (...) w R.. W podtrzymanych na rozprawie głównych wyjaśnieniach złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony podkreślił, iż nie wzywał pogotowia ratunkowego, gdyż czuć było od niego alkohol. Równocześnie przyznał, iż nie spodziewał się, że w jego organizmie znajduje się tak wysoka zawartość alkoholu.

E. G. nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k. 10 – 11, 40v. – 41)
- karta karna (k. 12, 59)

Wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne i stanowią linię jego obrony, w związku z czym nie mogą zostać zaakceptowane przez Sąd. mają one na celu jedynie umniejszenie winy i uniknięcie kary. Powoływanie się na zły stan zdrowia – cukrzycę i chorobę trzustki, nie może ekskulpować oskarżonego, gdyż o swoich chorobach wie od 2008 r. i tym bardziej powinien zaniechać spożywania alkoholu. Bezpośrednio po zatrzymaniu i podczas przeprowadzania badań oskarżony podał, że wypił 0,5 litra wódki. Uzyskane wyniki badań w pełni potwierdziły prawdziwość oskarżonego podczas badań.

Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze Policji – M. P. i J. P. w swoich obszernych zeznaniach opisali przebieg badań stanu trzeźwości z udziałem oskarżonego. Dodatkowo świadek M. P. podkreślił, iż zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Policji, pomiędzy badaniami na urządzeniu A. I. powinno upłynąć 15 minut i w przedmiotowej sprawie wymóg ten został spełniony. Świadkowie zgodnie podkreślili, iż od oskarżonego E. G. była wyczuwalna silna woń alkoholu. Z zeznań tych świadków wynika, że to sposób jazdy oskarżonego – od jednego pasa do drugiego, spowodował podjęcie interwencji przez Policję i zatrzymanie oskarżonego.

Zeznania świadków są spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto korespondują ze sobą wzajemnie się uzupełniając. Sąd uznać należało, iż są one w pełni wiarygodne i potwierdzają ustalenia stanu faktycznego.

Zeznania funkcjonariusza R. B. nie mają większego znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż świadek był jedynie obecny przy badaniach stanu trzeźwości oskarżonego w KPP w R..

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu oraz jego wina nie budzą wątpliwości.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk polega na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym. Definicję legalną stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk i tenże przepis przesądza, iż wynik badania oskarżonego (1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i przy kolejnych pomiarach: 1,10 mg/l, 0,98 mg/l i 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) pozwala stwierdzić u niego stan nietrzeźwości. Oskarżony kierując samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości był uczestnikiem ruchu drogowego.

Na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk Sąd skazał oskarżonego na karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary z art. 53 kk. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył porządek prawny w sferze bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Kierowanie pojazdem mechanicznym wymaga od kierowcy pełnej zdolności do spostrzegania oraz reagowania na zdarzenia na drodze, jak również stabilnego i pewnego zachowania. Nie ma wątpliwości, iż stan nietrzeźwości zmniejsza sprawność psychofizyczną kierowcy, czego najczęstszą konsekwencją jest brak opanowania pojazdu oraz stworzenie niebezpieczeństwa na drodze, mogące prowadzić do wypadku lub kolizji. Sytuacja ta stwarza wysokie zagrożenie dla niego samego oraz dla innych uczestników ruchu drogowego. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk jest przestępstwem formalnym i sam fakt kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości spowoduje zrealizowanie jego znamion. Oskarżony dopuścił się przestępstwa z winy umyślnej. Swoim zachowaniem oskarżony wykazał się całkowitym brakiem odpowiedzialności. Pomimo faktu, iż spożywał alkohol zdecydował się na kierowanie pojazdem mechanicznym. Jego złe samopoczucie dodatkowo obniżało jego sprawność psychofizyczną.

Biorąc pod uwagę przypisany oskarżonemu występki na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz zobowiązał go do zwrotu posiadanego prawa jazdy do właściwego starostwa powiatowego. Uzasadniona jest bowiem eliminacja oskarżonego z uczestniczenia w ruchu lądowym jako kierowcy pojazdów mechanicznych, gdyż swoim zachowaniem spowodował realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Zdaniem Sądu czas trwania tego środka karnego jest adekwatny do indywidualnych okoliczności leżących po stronie oskarżonego i zapewni osiągnięcie celów w zakresie prewencji indywidualnej.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara i środek karny spowodują, iż będzie on przestrzegał porządku prawnego w przyszłości, będzie trzeźwym uczestnikiem ruchu i nie popełni ponownie przestępstwa. Kara ta winna również oddziaływać na kształtowanie świadomości społeczeństwa i umocnić przeświadczenie, że każdy pijany uczestnik ruchu musi liczyć się z nieuchronną odpowiedzialnością za swoje czyny.

Na zasadzie art. 627 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 160 zł tytułem opłaty. Zasądzona kwota kosztów sądowych nie powinna stanowić dla oskarżonego znacznego obciążenia, a jego sytuacja materialna pozwoli je w pełni zaspokoić.

Sędzia: